

H.M. Dronning Margrethe II's nytårstale

Taler

H.M. Dronning Margrethe II
Danmarks regent

Dato

31. december 2016

Sted

Amalienborg

Nu er der kun få timer tilbage af det gamle år, 2016. Om lidt skal vi skrive 2017 – et nyt år med nye muligheder; men også med de opgaver og problemer, som vi ikke fik fuldført eller løst i det gamle. Vore bekymringer bliver ikke slettet ved at skrive et nyt årstal. Vi har i det forløbne år været vidne til terrorangreb, som har skabt angst og forfærdelse. Men vi har lært, at vi ikke skal lade os lamme af frygt, livet skal gå videre. Vi skal være standhaftige og holde modet oppe. Her er der god grund til at sige tak til alle de, der gør en indsats for vores sikkerhed. De har påtaget sig et ansvar, som de vel er forpligtede til, men som de røgter med engagement og omsorg. De er altid parat og de er med til, at vi kan holde livsglæden oppe. For den vil vi ikke slippe. Krig og fattigdom har fået mange til at flygte, også til Danmark. Vi tager os af mennesker, der har brug for hjælp, og mange står parat til at hjælpe dem til rette og til at skabe sig en ny tilværelse i dette, for dem, meget fremmede land. De har forventninger til deres nye tilværelse – og vi har også forventninger til dem. Flygtningene må forstå, hvor de er kommet hen: Til et land, hvor ikke blot klimaet er et helt andet, men hvor livsformen og skikkene er andre og har en lang historie og dybe rødder. Det er ikke nemt at falde til i et fremmed land. Det er hårdt arbejde, det kræver god vilje og et åbent sind. Det er der mange nye danskere, der kan tale med om. De har arbejdet målbevidst på at tilegne sig sproget og lære de danske traditioner at kende. De har fundet arbejde og sørger for, at deres børn kommer godt i vej. De har fået fast grund under fødderne og føler sig hjemme i Danmark. De er blevet en del af vores fællesskab.

De kan med god grund være nervøse for at blive ramt af den skepsis, der kan opstå, når nye store flygtningestrømme kommer til landet, og når nogle har svært ved at finde sig til rette; men de skal ikke undgælde, hvis andre ikke gør sig den samme umage for at blive en del af det danske fællesskab. Netop dét, at være en del af det danske fællesskab, har stor betydning. Det er ikke noget, man kan kræve, men det er noget, der kommer næsten umærkeligt lidt efter lidt. Det er

dér, hvor "de" bliver til "vi" og "dem" bliver til "os" – danskerne, vi danskere! Hvad er det at være dansk? Har vi brug for at være danske? Har nationalitet overhovedet betydning i det moderne industrialiserede verdenssamfund? Sikke et spørgsmål at stille! Vi er jo danskere; men vi er også forskellige. Vi har forskellig baggrund, vi har forskellig opvækst. Vi kommer fra storbyen, vi kommer fra det lille samfund, men hver især ved vi, at vi er danske. Det er en del af vores identitet. Vi føler det måske stærkest, når vi kommer hjem fra en længere rejse: Skiltningen er dansk – og nummerpladerne - vejret? Jo, men det er det, som vi er fortrolige med. Sproget – ja, det er en del af os selv. Vi har hørt det og talt det fra barnsben. Det er genkendelsens glæde, vi oplever. Dét, ligeså meget som vore vaner og skikke, er en del af det at være dansk. Danmark er et lille land, hvor det er nemt at komme fra sted til sted. Men vi er også et samfund, hvor folk har meget travlt. Børn i skole, job både til far og mor, planer for ferierejser; det kan blive svært at få øje på selv de nærmeste naboer - de andre familier i opgangen, eller dem lidt længere nede ad vejen, kollegaerne på arbejdet. Vi anser os selv som et imødekommende folk med let til smil og en snak. Men vi skal ikke overse den selvtilstrækkelighed, som også kan karakterisere os danskere. Lad os gøre et nytårsforsæt! Lad os prøve at se de mennesker, der omgiver os. Lad os huske også at lægge mærke til dem, vi ikke kender i forvejen. "Hvordan står det til derhenne?" Er der brug for en hjælpende hånd, lidt omsorg, eller blot et genkendende godmorgen, et nik til den, vi står i kø med ved kassen? Man kan være ensom, også i vores travle, myldrende hverdag. På mine ture med Kongeskibet Dannebrog har jeg besøgt vidt forskellige egne i landet. Nogle steder snurrer hjulene, erhvervslivet blomstrer, og stoltheden lyser ud af alle, jeg møder. Andre steder er forholdene vanskeligere, der er klart problemer med at få økonomien til at hænge sammen og med at holde modet oppe. Alligevel er det smilene og den varme velkomst, jeg får alle vegne, som står klare. Også dér, hvor problemerne kan synes store, er der folk med friske ideer, med virketrang; sommetider på trods. Her ved indgangen til det nye år vinder optimismen frem. Økonomien er i vækst. Det er nu, der er brug for mennesker med ideer og gåpåmod overalt. Danmark kan ikke fungere uden alle de, der gør en indsats i produktionen. Det gælder for store som små virksomheder, for landbruget. Det gælder for dem, der kører varer fra den ene ende af landet til den anden, der sælger dem til kunderne, eller har en helt anden funktion i vores samfund. Arbejdsglæden er helt grundlæggende for vores dagligdag. Det er den, der får medarbejdere såvel som ledere til at tage et tag til, den, der får hjulene til at snurre, og det hele til at gå op i den højere enhed, som er det velfungerende danske samfund. Vores samfund, som vi er

stolte af. Netop i år blev de olympiske lege afholdt i Rio de Janeiro i Brasilien. Det var en glæde for mig at møde mange af deltagerne både fra de olympiske lege og de paralympiske lege her i efteråret efter deres hjemkomst. Deres indsats var forbilledlig – og nervepirrende – og de er gode rollemodeller for unge såvel som ældre. De flotte resultater gjorde os alle stolte. I 2017 er Aarhus valgt som europæisk kulturhovedstad. Det kan vi alle glæde os over. Jeg har så mange gode minder fra den tid, hvor jeg boede og studerede i Aarhus – i min ungdom for mange år siden. Kronprinsen har også taget sin uddannelse i Aarhus. Vi kommer der sommer som vinter og vores familie fejrer ofte påske og jul i byen. Jeg vil ønske alle i Aarhus og i regionen til lykke med hvervet som kulturhovedstad og alt held med at udføre den opgave – og os andre god fornøjelse med alle de oplevelser, der venter. Jeg glæder mig. Aarhus har meget at byde på, også til resten af verden. Igen i år har danske udsendte gjort en stor indsats. Mange gør tjeneste i fjerne egne, hvor de risikerer liv og førlighed i kampen for fred. De giver nyt håb til mennesker, der uforskyldt har mistet alt i blodige konflikter – deres kære, deres hjem og deres livsgrundlag. På landjorden i Irak træner danske soldater de irakiske styrker og i Afghanistan træner de fortsat landets egne soldater. Kronprinsen har besøgt vores udsendte i Irak og i Mali. Her fik han mulighed for at takke dem personligt for deres store og dygtige indsats. Flyvevåbnet er fortsat engageret i kampen mod terrorismen i Mellemøsten, hvor de bidrager med stor dygtighed. Det er krævende for såvel piloter som personellet på jorden. Søværnet har stået i spidsen for at sejle rester af Libyens kemiske våbenlagre væk fra landet, en nødvendig og betryggende opgave, som de har udført, samtidig med, at de varetager deres vigtige opgave med suverænitets håndhævelse og søredningstjeneste på havet i nord og i alle danske farvande. Til dem alle, i Danmark, såvel som hvor i verden de end gør tjeneste, sender jeg i aften min tak for deres gode og professionelle indsats og ønsker dem hver især et godt nytår. Rundt omkring i verden bor der mange af dansk oprindelse. De er velintegrerede, og mange har statsborgerskab, der hvor de bor, men de føler sig stadig danske, og er gode repræsentanter for danske værdier. Dem ønsker jeg godt nytår, vi er stolte af dem her i deres hjemland. En særlig gruppe uden for Danmark er de danske i Sydslesvig. Dem sender jeg i aften mine varmeste nytårshilsener. Det glæder mig altid at se, at så mange foreninger, institutioner og private hjem værner om dansk kultur, tradition og historie. På årets sidste aften vil jeg gerne sende min hilsen og tak til de mange, både professionelle og frivillige, som hen over jul og nytår bidrager til at gøre højtiden festlig, også for dem, der ofte må sidde alene, mens andre fester. Min tak og nytårshilsen går også til alle de, der sørger for, at vi kan leve trygt i

hverdagen såvel som på en festaften som denne. Det gælder Politiet og Forsvaret, Beredskabet og de, der har vagt, blandt andet på sygehusene. Det var med stor glæde jeg i sommer igen rejste til Færøerne. Det var som altid en dejlig oplevelse at møde det færøske folks varme og venlige velkomst. Jeg fik et klart indtryk af den virkelyst, som det færøske folk lægger for dagen og de resultater, det fører med sig. Det ses klart, både inden for erhverv og i det levende kulturliv overalt på de skønne øer. Mine varmeste hilsener med ønsket om et godt nyt år for alle på Færøerne. Igen i år har vi mærket den øgede interesse for Grønland. Den vældige natur gør indtryk og trækker gæster til fra nær og fjern. Naturen er Grønlands enestående skatkammer; men Grønland ligger udsat. Et klima under forandring mærkes tydeligt, og en øget international interesse for de arktiske områder får manges øjne til at hvile på Grønland. Jeg er meget opmærksom på den udfordring, som man står midt i, og jeg vil gerne i aften sende mine inderlige nytårsønsker for alle i Grønland. I året der kommer, kan Prins Henrik og jeg fejre guldbryllup. Vi har valgt at holde det helt stille med vore sønner, svigerdøtre og børnebørn. De 50 år har været fyldt med gøremål, som har givet os mange glæder. Altid bliver vi og vores familie mødt med varme og omsorg. Det fylder os med taknemmelighed. Den opmærksomhed møder også Kronprinsen og Kronprinsessen og Prins Joachim og Prinsesse Marie. Alle føjer de deres hilsener og gode ønsker til, sammen med Prins Henrik og mig, når jeg i aften ønsker et godt nytår med tak for det gamle. GUD BEVARE DANMARK

Tags

Kongehuset, Nytårstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/dronningens-nytaartale-2016>